

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010570
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8315010570.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.4.2017 v trestnej veci obžalovaného S. G. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 176/2015 zo dňa 20.1.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému S. G. nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom G. nad Y., okr. C.

u k l a dá

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. s ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho z a r a d ň u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste uloženým rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/145/2014 zo dňa 21.10.2015, právoplatný dňa 06.11.2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov nepodmienečne, pre výkon trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného S. G. za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ rozsudku zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák. a v bode 3/ rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1/ presne nezisteného dňa v odpoľudňajších hodinách v mesiaci október 2014 v Kamenici nad Cirochou, počas návštevy u M. N. v rodinnom dome na ul. R. č. XXX/XX, využil jeho nepozornosť a v čase, keď si M. N. išiel oddýchnuť do spálne, kde zaspal, z pohára odloženého v kredenci v kuchyni odcudzil finančnú hotovosť vo výške 270,00 eur ku škode M. N.,

2/ presne nezisteného dňa v doobedňajších hodinách, v mesiaci november 2014 v obci Kamenica nad Cirochou, preskočil oplotenie v zadnej časti záhrady rodinného domu na ul. R. č. XXX/XX, ktorého majiteľkou je jeho matka O. G., nar. XX.XX.XXXX, následne cez pozemok došiel k rodinnému domu, kde v pivnici sekerou vyrúbala na uzamknutých dverách otvor v oblasti zámku, následne si cez vzniknutý otvor z druhej strany dverí kľúčom, ktorý bol v zámku dvere odomkol a dostal sa do obytnej časti rodinného domu, kde sa následne osprchoval a prezliekol, pričom poškodením dverí spôsobil O. G. škodu vo výške 10,00 eur,

3/ dňa 29.07.2015 v čase okolo 02.00 hod. vnikol do riadne oploteného a uzamknutého dvora rodinného domu č. XXX/XX na ul. Z. v B., majiteľov domu M. G. st. a ďalších, ktorý v súčasnej dobe so súhlasom spoluvlastníkov užíva a býva v ňom M. G. ml., kde za pomoci pravého kľúča, ktorý bol odložený na okne záhradného domčeka si otvoril dvere na záhradnom domčeku s garážou, ktorý je súčasťou rodinného domu č. XXX/XX, dvere za sebou zamkol a neoprávnene tam zotrval až do 29.07.2015 do 02.30 hod., kedy bol na mieste obmedzený na osobnej slobode hliadkou OO PZ Giraltovce.

Za to mu podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., prihliadajúc na § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/145/2014 zo dňa 21.10.2015, právoplatným dňa 06.11.2015, ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov nepodmienečne, pre výkon trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a súčasne zrušil aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného zaplatiť náhradu škody poškodenému M. N., nar. XX.X.XXXX, bytom G. nad Y., R. XXX/XX, vo výške 270,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, avšak len čo do výroku o treste, a to v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania namietal, že prvostupňový súd nepostupoval správne, pokiaľ obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, poukázal na osobu obžalovaného, ktorý nemá trvalé bydlisko, je prihlásený k pobytu v obci Kamenica nad Cirochou, bez bližšej adresy, v dobe spáchania skutkov, ako aj predtým bol nezamestnaný. Z povahy spáchaných skutkov je zrejmé, že obžalovaný sa takýmto spôsobom snažil zabezpečiť si obživu, zlepšiť svoju sociálnu situáciu, prípadne si zabezpečiť hoci aj dočasné bývanie. Ako to vyplýva z registra trestov, obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť spočívajúcu v krádežiach a podvodoch. Z dikcie § 39 Tr. zák. vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela. Namietal, že v danom prípade neboli zistené také okolnosti prípadu, prípadne pomery páchatela, ktoré by odôvodňovali uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka, berúc do úvahy, že obžalovaný spáchal trestné činy v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody z trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 77/2011, z výkonu ktorého bol podmienené prepustený dňa 10.11.2011, pričom mu bola určená skúšobná doba podmieneného prepustenia v trvaní päť rokov a probačný dohľad na dva roky, a to uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. PP 38/2011. V tomto prípade aj pri použití zmierňovacieho ustanovenia použitého okresným súdom, je podľa názoru prokurátora, potrebné uložiť obžalovanému prísnejší trest, než bol uložený napadnutým rozsudkom. Pri hodnotení príťažujúcich okolností bol toho názoru, že súd mal zistiť aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Z

týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody, a to aj s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., prihliadajúc aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora ako oprávnenej osoby v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k nasledovným záverom.

Krajský súd v danom prípade síce zistil menšie pochybenie, a to pokiaľ okresný súd kvalifikoval v bode 2/ rozsudku konanie obžalovaného ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., v tom smere, že obžalovaný neoprávnene vnikol do obydľia iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním a voči chránenej osobe, a to osobe vyššieho veku, keďže jednak táto skutočnosť, a to súvislosť, že obžalovaný mal spáchať trestný čin v súvislosti s vekom poškodenej, nie je zahrnutá v skutku ani rozsudku okresného súdu ani obžaloby prokurátora, a takáto kvalifikácia je nesprávna v súvislosti s ust. § 139 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenie odseku 1 § 139 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby sa bol obžalovaný do domu svojej matky vlámal preto, že táto je osobou vyššieho veku. Na druhej strane však krajský súd dospel k záveru, že kvalifikácia uvedeného zločinu v bode 2/ rozsudku ako zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ a predovšetkým odseku 3 písm. a/ Tr. zák. je správna, s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa naozaj trestného činu dopustil závažnejším spôsobom konania, a to vlámaním a dopustil sa trestného činu aj proti chránenej osobe, ktorou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. je blízka osoba, a to matka obžalovaného. Pokiaľ by aj krajský súd vypustil ust. § 139 písm. e/ Tr. zák., nedošlo by k zmene v postavení obžalovaného, nakoľko by bolo konanie obžalovaného kvalifikované ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, práve s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., preto rozsudok len pre toto pochybenie okresného súdu v tejto časti nemenil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ako to napokon konštatoval aj prokurátor v podanom odvolaní, že pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., že obžalovaný sa ku dvom skutkom priznal a oľutoval ich. Súd zistil priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Následne prvostupňový súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, t.j. podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., pri ktorom je možné uložiť trest odňatia slobody na tri až osem rokov, po úprave v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. na 3 roky až 10 rokov a osem mesiacov. Súd prvého stupňa však v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby tak, ako to stanovuje zákon, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto postupoval podľa § 39 Tr. zák. Ako okolnosť prípadu, v dôsledku ktorej by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre páchatel'a neprimerane prísne, súd vyhodnotil skutočnosť, že pri osobách, ktoré sú v príbuzenskom pomere uvedenom v § 130 Tr. por., t.j. matka obžalovaného v bode 2/ rozsudku, v prípade trestného činu porušovania domovej slobody, ak je vyslovený neskorší súhlas poškodenej osoby s neoprávneným vstupom obžalovaného do jej obydľia, súd môže s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný a po zistení, že prejav vôle poškodenej bol slobodný a obžalovaným neovplyvnený, túto skutočnosť posúdiť ako okolnosť prípadu, v dôsledku ktorej by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre páchatel'a neprimerane prísne.

V súvislosti s uvedeným poukázal na obsah výpovede matky obžalovaného ako poškodenej v bode 2/ rozsudku, ktorá uviedla, že syna (obžalovaného) vyhodila z domu, obžalovaný sa bol doma osprchovať a prezliecť, avšak v súčasnej dobe by už proti synovi trestné oznámenie nepodávala, a ak by to bolo možné, vzala by aj súhlas s trestným stíhaním späť, navštevuje ho vo väzbe a po prepustení z väzby chce, aby býval s ňou doma. Okresný súd potom vychádzajúc z miery závažnosti spáchaných skutkov, osoby obžalovaného, ktorý dokladoval snahu nepáchať v budúcnosti trestnú činnosť, svojej matke sa ospravedlnil, považoval po aplikácii ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka za dostatočný aj z hľadiska nápravy páchatel'a a rovnako aj z hľadiska ochrany spoločnosti.

S dôvodmi, ktoré uviedol súd prvého stupňa v rozsudku, sa krajský súd čiastočne stotožnil, teda v prípade skutku uvedeného pod bodom 2/ rozsudku okolnosti prípadu sú také, že by v danom prípade ukládanie trestu v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, teda od 3 do 8 rokov bolo neprimerane prísne na nápravu obžalovaného.

K výroku o treste krajský súd krajský súd uvádza, že sa nestotožňuje s názorom, aby obžalovanému patrila poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa ku skutku uvedenému pod bodom 1/ rozsudku nepriznal, a preto toto priznanie nemožno vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2/ a 3/ obžaloby považovať za priznanie v celom rozsahu. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a taktiež vzhliadol u obžalovaného navyše aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

Obžalovaný mal pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti v registri trestov šesť záznamov, v dvoch prípadoch sa naňho hľadí ako keby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 139/2009 bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP 38/2011 zo dňa 10.11.2011, pričom mu bola uložená skúšobná doba podmiennečného prepustenia vo výmere 5 rokov, zároveň mu bol uložený probačný dohľad v trvaní 2 rokov, zvyšok trestu mu bol odpustený amnestiou dňa 20.4.2013 a na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený. Následne rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 149/2009 zo dňa 15.3.2010 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 135/2009. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 77/2011 zo dňa 29.6.2011 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako z tohto trestu bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP 38/2011. Napokon rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 169/2012 zo dňa 31.1.2013 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Humenné sp. zn. 4T 77/2011.

Z uvedeného teda potom plynie, že u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi. Keďže rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 145/2014 zo dňa 21.10.2015 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmiennečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je zrejmé, že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil pred týmto odsúdením, preto boli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. Následne by bolo potrebné ukladať trest zvýšený o jednu tretinu, kde dolná hranica sa zvyšuje o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej trestnej sadzby, nakoľko prevažuje pomer priťažujúcich okolností a následne je potrebné aplikovať ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. a zvýšiť aj hornú hranicu trestnej sadzby.

Krajský súd sa stotožnil s konštatáciou prvostupňového súdu, že s poukazom na okolnosti prípadu skutku uvedeného v bode 2/ rozsudku, ktorý je najprísnejšie trestný, znaky trestného činu boli naplnené nepatrným spôsobom, keď obžalovaný sa v čase neprítomnosti matky vlámal do jej domu, kde sa osprchoval a najedol, pričom sama matka zmenila postoj k synovi a chce mu pomáhať. Z tohto dôvodu trestnú sadzbu stanovenú zákonom považuje aj krajský súd za neprimerane prísnu. Na druhej strane však je potrebné prihliadať aj na to, že okrem tohto trestného činu sa obžalovaný dopustil aj prečinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody v bodoch 1/ a 3/ rozsudku, pričom trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý je navyše súhrnný, so započítaním už vykonaného trestu vo výmere 6 mesiacov, považoval krajský súd za mierny, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov súhlasí s návrhom prokurátora v písomných dôvodoch odvolania potom krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. zák. vo výroku o treste zrušil a následne na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.